

bruge ved konfliktløsninger i langt voldsomme dele af verden end dem, vi står over for her. På den måde kunne vi jo faktisk i den diskussion, vi går ind i nu, måske være med til at løse nogle problemer, ikke blot mellem det færøske folk og det danske folk, men også andre steder, og det ville da ikke være så ringe endda.

Som afslutning vil jeg bare nævne, at nu må vi jo huske, at dette jo er en forhandling mellem rigsfællesskabet og færingerne. Jeg synes, man har overset eller glemmer lidt i debatten, at Grønland altså også spiller en rolle, og jeg vil godt opfordre til, at man i hvert fald får inddraget grønlænderne i den her diskussion, sådan så det ikke står som en diskussion mellem Færøerne og Danmark. Det er jo en diskussion mellem rigsfællesskabet og Færøerne.

Men altså, historien betyder noget, båndene betyder noget, oplevelserne betyder noget, og min sidste bemærkning skal være den, at når man i den færøske traktat nævner en mulighed for at opsigte traktaten i 2015, så er det nok den bemærkning, der rammer mig hårdest. Det er, fordi jeg tænker på, hvordan Island optrådte på et tidspunkt, hvor vi havde meget brug for sammenhold i Danmark, med en næsten tilsvarende ordning. Derfor vil jeg da godt opfordre til, at man tænker sig lidt om, før man indgår sådan en aftale.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Først til det sidste, som hr. Duetoft sagde omkring Island: Jeg tror nok, at man må se bort fra Islands separation fra Danmark på grund af krigens indflydelse på den beslutning. Ellers føler jeg, når jeg snakker med islændinge, at de måske gerne ville have, at det skulle være foregået lidt anderledes, end det gjorde, men krigen nødvendiggjorde en hurtig og en drastisk beslutning.

Ellers min kompliment og min tak til hr. Duetoft for den glimrende, den opfindsomme måde, han prøvede at vise regeringen vej frem til en ny ordning: en enestående og en original statsform, som også kunne bane vej for andre lande, der prøver på at løse deres konflikter. Jeg er sikker på, at både regering og landsstyre er indstillet på at finde den rigtige løsning for begge vore folk.

Elisabeth Arnold (RV):

Flere i ordførerrækken har i dag sagt, at de allerhelst så rigsfællesskabet bevaret. Jeg vil

gerne modificere udtalelserne lidt ved at sige, at i Det Radikale Venstre ser vi meget gerne, at rigsfællesskabet fortsat består, men vi ser jo allerhelst under alle omstændigheder, at begge parter er tilfredse.

Det betyder selvfølgelig, at hvis Færøerne ikke kan blive tilfredse inden for de grænser, som rigsfællesskabet afstikker, så må der findes en anden ordning. Det er jo realiteterne. Vi har jo ingen glæde af at tvinge Færøerne til at være med i et rigsfællesskab, som de i bund og grund er utilfredse med.

Det udspil, der er kommet fra Færøerne, lægger op til, at øerne får status af selvstændig nation. Det må man selvfølgelig have respekt for. Ønsket er legitimt og vidner om energi, selvtilid og stolthed. Vi forstår godt ønsket om at stå på egne ben, og vi vil gerne tage det alvorligt, og vi vil tage det færøske udspil som udgangspunkt for de forhandlinger, der skal i gang i maj måned; men vi må også sige, at det jo selvfølgelig medfører, at selvstændigheden bliver reel. Hvis man vil stå på egne ben, så kan man ikke samtidig modtage overførsler fra et andet land langt ud i en ubestemt fremtid. Det er sagt mange gange før i dag, og det er også nødvendigt, at vi gentager det her.

En af de tidligere ordførere sagde, at der er talt alt for meget om penge i denne her debat. Det er selvfølgelig måske noget, der skæmmer debatten, men det er jo altså sådan med penge, at det er noget, man skal tale om; det er ikke bare noget, man har – som det hedder i et dansk mundheld.

Penge kommer til at spille en rolle i forhandlingerne fremover, og jeg blev da ked af det i dag, da jeg læste en kronik i Politiken, som beskrev, at Danmark med sine store overførsler til Færøerne faktisk havde gjort Færøerne stor skade og havde gjort, at de var blevet mindre bevidst om deres egne muligheder, end de ellers ville have været. Sådan nogle anklager synes jeg er fuldstændig ubegrundede og meget ubehagelige at høre på. At vi ved vores støtte til Færøerne skulle have bragt dem i ulykke, synes jeg virkelig er en urimelig anklage. Så lad os glemme snakken om penge. Den kommer vi jo til i forhandlingerne senere hen.

Det handler jo også og i meget høj grad om mange andre anliggender. Det handler om historien. I mere end 600 år har Færøerne og Danmark haft tætte forbindelser, men jeg vil godt sige, at Færøerne som et ørige altid har været noget for sig selv, altid har været deres